

C/2024/1085

5.2.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojskowy Sąd Okręgowy
w Warszawie (Polska) w dniu 9 listopada 2023 r. – postępowanie karne przeciwko R. S.**

(Sprawa C-661/23, Jeszek ⁽¹⁾)

(C/2024/1085)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

R. S., Prokuratura Rejonowa Warszawa-Ursynów w Warszawie

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo Unii – w tym art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i wyrażoną w nim wartość państwa prawnego oraz art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych – należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak:

a) art. 233 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1615), zgodnie z którym zniesiono uprawnienie sędziego krajowego sądu wojskowego do pozostawania na stanowisku sędziego w danym sądzie po zwolnieniu tego sędziego z zawodowej służby wojskowej (w tym ze względu na uznanie go za trwale niezdolnego do pełnienia zawodowej służby wojskowej), co obejmuje także uprawnienie do zasiadania tego sędziego w składach orzekających tego sądu w sprawach przydzielonych mu przed wejściem w życie tych przepisów;

b) art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1615), zgodnie z którym z dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w lit. a), sędzia krajowego sądu wojskowego, zwolniony z zawodowej służby wojskowej w opisanych wyżej okolicznościach, przechodzi z mocy ustawy w stan spoczynku?

Czy znaczenie dla odpowiedzi na to pytanie ma fakt, że adresatem przepisu, o którym mowa w pytaniu 1 b) jest i będzie wyłącznie jeden sędzia zasiadający w składzie sądu odsyłającego (tzw. prawo ad hominem), oraz że jednocześnie utrzymano analogiczne uprawnienie przyznane prokuratorom, zgodnie z którym mogą oni pozostać na stanowisku prokuratora do spraw wojskowych pomimo zwolnienia z zawodowej służby wojskowej?

2) Czy prawo Unii – w tym przepisy wskazane w pytaniu 1 – należy interpretować w ten sposób, że przeniesienie sędziego krajowego sądu wojskowego w stan spoczynku z mocy ustawy, w okolicznościach, o których mowa w pytaniu 1, jest bezskuteczne – w rezultacie czego sędzia ten może dalej zasiadać w składzie sądu odsyłającego, a wszelkie organy państwa, w tym organy sądu, mają obowiązek umożliwić mu dalsze zasiadanie w tym składzie na dotychczasowych zasadach?

3) Czy prawo Unii – w tym, z jednej strony, art. 2 TUE i wyrażoną w nim wartość państwa prawnego, art. 4 ust. 3 TUE i wyrażoną w nim zasadę lojalnej współpracy, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, art. 267 TFUE oraz zasady skuteczności i pierwszeństwa, a z drugiej art. 2 TUE i wyrażoną w nim wartość demokracji, art. 4 ust. 2 TUE oraz zasadę podziału władz – należy interpretować w ten sposób, że uprawnienie, względnie obowiązek, sądu krajowego do zawieszenia stosowania przepisów krajowych będących przedmiotem odesłania prejudycjalnego, w tym przepisów rangi ustawowej, wynika bezpośrednio z prawa Unii?

Czy znaczenie dla odpowiedzi na to pytanie ma fakt, że prawo krajowe nie przewiduje możliwości zawieszenia stosowania przepisów krajowych przez sąd, który wystąpił z odesłaniem prejudycjalnym, oraz że orzeczenie takiego zawieszenia do czasu uwzględnienia przez sąd odsyłający elementów wykładni prawa Unii zawartych w odpowiedzi na to odesłanie jest konieczne w okolicznościach sprawy w postępowaniu głównym?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.